

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10122** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 21048176/17.09.20г на Началника на РДНСК-С. с проц. представител юрк. Д. против Решение от 03.09.20г. по нахд № 5305/20г. на СРС, НО, 95-ти състав, с което е отменено НП № С-7-6/10.04.20г на Началника на РДНСК-С., с което на М. К. П. /главен инженер на район "В."-СО/ е наложено адм.наказание глоба в размер на 1000 лв за нарушение по чл. 47 ал.2 вр. чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ. Нарушението е извършено на 17.02.20г /когато е издадено Разрешение за строеж № Б-17/17.02.20г/, като е установено при извършена проверка по документи в района на 24.02.20г и се изразява в това, че П. е издал РС в нарушение на чл. 47 ал.2 от ЗУТ/разрешил изграждането на строеж-сондажен кладенец на отстояние 0.5м от съседен УПИ, вместо на изискуемите мин. 3 м. отстояние.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, материално и проц.незаконосъобразно, както и необосновано, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП. Цитира се практика на АССГ по аналогичен случай/касаещ приложението на чл. 28 от ЗАНН/. В съд.заседание касаторът се представлява от юрк.Д., която сочи, че НП е отменено единствено и само на осн. чл. 28 от ЗАНН/в противоречие с представената практика на АССГ по аналогичен казус по ЗУТ/, като СРС е приел за установено, че нарушението безспорно е извършено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, възражава се за прекомерност на адв.хонорар на

ответника.

Ответникът- М. К. П. се явява лично в заседание, като оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и потвърждаване на въззивното решение. Представя решение на АССГ /не е влязло в зак.сила/, с което е отменена издадена от касатора заповед за отмяна на издаденото от ответника РС.В писмени бележки се сочи, че правилно СРС е приел маловажност поради факта, че двете съседни УПИта са собственост на едно и също лице, като нарушението е формално и не са засегнати права на трети лица.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.Твърди, че при дадено съгласие от собственика на съседен имот за намалено отстояние, правилно СРС е приел маловажност на случая.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас.състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, като обаче е материално незаконосъобразно. Не са налице обаче проц.нарушения на СРС, а твърдяната необоснованост на въззивното решение не е кас.основание по НПК вр. чл. 63 от ЗАНН.Въззивното решение е материално незаконосъобразно поради неправилно приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН от СРС. Следва изрично да се подчертае, че СРС приема нарушението за безспорно доказано, като сочи, че наличието на декларация от собственика на съседен имот за намалено отстояние не дерогира приложението на императивния чл. 47 ал.2 от ЗУТ.Касационният състав ще добави, че само в чл. 48 от ЗУТ/по отношение на оградите между две УПИ/ е предвидена възможност за вземане на съгласие от собственик на съседен УПИ. Кас.състав намира нарушението за безспорно доказано, като в нито един момент извършването му не се оспорва от наказаното лице. Спорният въпрос е бил дали случаят е маловажен. Кас.състав намира, че не е приложима в случая хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, противно на приетото от СРС. И не защото по принцип за нарушения по ЗУТ не се прилага чл. 28 от ЗАНН/както твърди касатора/. Нормата на чл. 28 от ЗАНН е приложима за абсолютно всички административни нарушения на действащото в РБ законодателство, без значение колко е важна урежданата обществена материя.При преценка за маловажност се взема предвид степента на общ.опасност на конкретното нарушение и конкретния нарушител, евентуално настъпили вредни последици/само ако те не са съставомерно за конкретното нарушение/, но не и смекчаващите вината обстоятелства/те се вземат предвид при индивидуализация на наказанието по чл. 27 от ЗАНН/. Конкретният случай според Кас.състав не е маловажен по см. На чл. 28 от ЗАНН /единственото основание за отмяна на НП от СРС/, както по принципните аргументи, посочени в цитираното от касатора Решение №7144/19г на I кас.състав на АССГ, така и поради факта, че конкретното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушени от този вид. Нарушението е безспорно установено, правилно СРС приема, че декларацията на собственика на съседното УПИ не дерогира императивния чл. 47 ал.2 от ЗУТ. Тук следва да се отбележи, че този собственик на съседното УПИ е собственик и на УПИто, за което е издадено РС, т.е. титуляра по РС, т.е. двата съседни УПИ са собственост на едно и също ФЛ към датата на издаване на РС, респ. датата на нарушението. Видно от фактическите установявания в невлязлото все още в сила Решение № 7221/14.12.20г

по д.№ 3334/20г на АССГ /за отмяна на заповед от 02.03.20г на Началника на РДНСК-С. за отмяна на издаденото от наказаното лице РС от 17.02.20г/, едва на 14.05.20г е издадена заповед за изменение на ПР на двете съседни УПИ, по силата на която двете съседни УПИ тепърва стават едно общо УПИ и въпросният кладенец вече се намира в общото ново УПИ, при спазени отстояния от 3 м от границите му.Към датата на РС обаче са били налице две самостоятелни съседни УПИта/без значение, че собственикът им е едно лице/, като безспорно императивното изискване за отстояние от поне 3м до съседното УПИ не е било спазено при издаването на РС от ответника по касация.По изложените доводи Кас.състав намира въззивното решение за мат.незаконосъобразно, като следва да бъде отменено. Кас.състав намира, че нарушението не е такова по чл. 28 от ЗАНН, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на нарушението и/или нарушителя спрямо всички останали нарушения от този вид. Поради което НП като законосъобразно следва да се потвърди/Кас.състав се произнася по същество, като при липсата на проц.нарушения делото не следва да се връща на СРС за ново разглеждане/.Санкцията е била наложена в мин.размер.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 ал.3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл. 222 ал.1 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.09.20г. по нахд № 5305/20г. на СРС, НО, 95-ти състав, по кас.жалба вх. № 21048176/17.09.20г на Началника на РДНСК-С.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № С-7-6/10.04.20г на Началника на РДНСК-С..

ОСЪЖДА М. К. П. от [населено място] да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: